

111 年新北市各級學校東南亞語文競賽
團體朗讀文稿東埔寨 國高中組 B-1

ទៅផ្ទះយាយ

សុខានិងម៉ាក់ បងស្រី ប្អូនស្រី ជិះយន្តហោះទៅផ្ទះយាយប្រទេសកម្ពុជា
ទាំងអស់គ្នា។

សុខា: ម៉ាក់តើប្រទេសកម្ពុជាមានមធ្យោបាយធ្វើដំណើរអ្វីខ្លះ?

ម៉ាក់: នៅប្រទេសកម្ពុជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរខុសគ្នាពីតៃវ៉ាន់

សុខា: តើខុសគ្នាដូចម្តេច?

ម៉ាក់: នៅជនបទប្រទេសកម្ពុជាមានរទេះសេះ រទេះគោ ម៉ូតូនិង
ម៉ូតូតុកតុក។

បងស្រី: តើចំណែកឯនៅក្នុងទីក្រុងវិញនោះ?

ម៉ាក់: ឥឡូវក្នុងទីក្រុងនៅមានម៉ូតូ ប៉ុន្តែមានឡាន និង ម៉ូតូតុកតុកច្រើន
ជាង។

ប្អូនស្រី: អញ្ចឹងតើពួកយើងត្រូវជិះឡានអ្វីទៅផ្ទះយាយ?

ម៉ាក់: ពួកយើងជិះឡានក្រុងទៅ។

ម៉ាក់: ហើយនៅរយៈមួយម៉ោងទៀត ទើបឡានមកដល់។

អ្នកទាំងអស់គ្នាទៅញ៉ាំគុយទាវសិនទៅ។

សុខា: ខ្លួនខ្លះដូងឈ្មួយណាស់ណា ខ្ញុំញ៉ាំបន្លែមនំបញ្ចុកសម្លរខ្មែរថែម
មួយបានទៀត។

បងស្រីប្អូនស្រី: អញ្ជឹងពួកយើងញ៉ាំបន្លែមនំប៉ុន្តែដាក់សាច់ដែលមានរស់
ជាតិឈ្មួយឆ្ងាញ់ទៀត។ញ៉ាំរួច មុនដំបូងជិះឡានក្រុងផ្លូវឆ្ងាយទៅ
បន្ទាប់មកដូរទៅជិះម៉ូតូតុកតុកទៀត ទើបបានដល់ផ្ទះយាយ។

សុខា: ផ្ទះតាជាផ្ទះប្រក់គ្រឿងបុរាណបីខ្នងជាប់គ្នា តើចុះផ្ទះយាយជាផ្ទះ
ប្រភេទណាដែរ?

ម៉ាក់: ផ្ទះដែលយាយស្នាក់នៅជាប្រភេទផ្ទះឈើខ្មែរបុរាណ។

ប្អូនស្រី: ម៉ាក់តើផ្ទះឈើខ្មែរបុរាណជាអ្វី?

បងស្រី: ខ្ញុំដឹង ផ្ទះឈើខ្មែរបុរាណជាផ្ទះដែលសាងសង់មានលក្ខណៈ
ពិសេស ធ្វើអំពីឈើ មនុស្សរស់នៅខាងលើ ឯខាងក្រោមដាក់
ឥដ្ឋ។

សុខា: ផ្ទះឈើខ្មែរបុរាណមួយខ្នងខាងមុខនោះជាផ្ទះយាយមែនទេ?

ម៉ាក់: ពិតមែនហើយ យាយកំពុងតែបក់ដៃមក។

បងស្រី សុខា ប្អូនស្រី: ជំរាបសួរយាយ ពួកខ្ញុំនឹកយាយខ្លាំងណាស់!

យាយមើលមកពួកយើង ក្នុងទឹកមុខញញឹមប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌។

ទៅផ្ទះយាយពិតជាល្អមែន។